

REFERATEN.

Vast of los brugwerk. Burgess gaat in de Dental Cosmos 1920 no. 12 na wat in het algemeen de voorkeur verdient, vast of los brugwerk. Tegen uitneembare bruggen pleiten: 1e de noodzakelijke groote opoffering van tandsubstantie en tandpulpae voor de bevestigingsdeelen, 2e lange duur van het werk en groote technische moeilijkheden, 3e de patient wordt dagelijks herinnerd aan het kunstproduct in zijn mond, 4e de groote kosten.

Voordeelen van los brugwerk boven vast bestaan er niet volgens den schrijver. Het steeds genoemde hygienische van de uitneembare brug is zeer problematisch. Ongeveer geen enkele patient reinigt de brug geregeld, laat staan, dat hij ze uitkooft. De vaste brug dient en kan zoo geconstrueerd te zijn, dat even goede reiniging mogelijk is als van de natuurlijke tanden. Deze laatste worden ook niet iederen dag uitgekooft.

Slechts weinig tandheelkundigen zijn in staat goed los brugwerk te maken en schrijver betreurt de verspilling aan energie, waaraan deze eerste klas krachten zich bezondigen.

Zadelgebitten staan in de appreciatie van den schrijver tusschen los en vast brugwerk in.

JANSMA.

Over de toepassing van Saponinum-praeparaten bij retractie van de interdental papil in het bijzonder bij pyorrhoea alveolaris door Zahnarzt K. Th. Meyer. (Zahnärztl. Rundschau 9 Jan. '21).

De gunstige invloed, die de saponinum-praeparaten uitoefenen op de slijmvliezen der ademhalings-tractus bij gevallen van Phthisis, en de aandoeningen der luchtwegen, gaven aanleiding tot proeven ook op het mondslijmvlies. Een tandpasta van saponinum, vermengd met een kiezelzuurrijk, uit planten gewonnen poeder, gaf gunstige resultaten. De saponinum werkt op het athrophische slijmvlies als een goed stimulant, de kiezelzuren in hun zeer fijn verdeelden toestand, als een zacht reinigingsmiddel. Na grondige tandreiniging en latere behandeling met saponinum stilstand der ettering, het tandvleesch werd hard en gezond en verloor haar athrophisch uitzien. De tandsteenafzetting, duidelijk minder dan vroeger, vormt zich niet meer onder het tand-

vleesch en is dus gemakkelijker weg te nemen. Verder terugtrekken van het tandvleesch had niet meer plaats, eenige losse tanden gingen weer vast staan. In de onderkaak in de molaarstreek zelfs geringe groei der interdentale papillen.

Ook had de saponinum gunstige werking bij stomatitis mercurialis en brachten de uiterst lastige bezwaren tot een minimum terug.

Backer Dirks.

Uit de stedelijke schooltandkliniek te Bonn. (Leider Prof. Dr. Kantorowicz.) Het probleem der behandeling van het melkgebit, door Dr. v. d. Baumen. (Zahnärztliche Rundschau 9 Jan. '21).

Volgens Kantorowicz is zeer zeker het ideaal een *systematische* prophylactische behandeling ook voor het melkgebit, echter zal er voorloopig nog niet toe kunnen worden overgegaan.

Hoofdbezwaar: de kinderen zijn niet te bereiken zoolang ze niet op de scholen zijn ondergebracht.

Wel zal er goed op gelet worden, dat de aanwezige slechte elementen uit het melkgebit de kauwformatie niet storen en het gevaar voor ondervoeding opwekken.

Kantorowicz ziet echter voornamelijk voorloopig af van een systematische behandeling van het melkgebit wegens de belangrijke financiële kwestie. De vraag is niet: „Is het wenschelijk het melkgebit even goed te saneeren als het blijvende gebit”, maar: „Zullen we met de beperkte middelen melkgebit en blijvend gebit beide onvolledig behandelen of zullen we niet liever de geringe middelen, die beschikbaar zijn, aanwenden om naast de poliklinische behandeling der melkelementen het blijvende gebit zoo goed mogelijk systematisch te saneeren?”

Backer Dirks.

Dentitie reflexen. (Dental Cosmos 1920. No. 12).

Edward C. Kirk vestigt er de aandacht op, dat behalve door infectie nog op andere wijze een funeste invloed van de tanden op het geheele organisme kan worden uitgeoefend, n.l. door reflexen, opgewekt door prikkeling van de periphere trigeminus takken. Vooral duidelijk blijkt dit gedurende de dentitie, van de geboorte tot na de doorbraak der derde molaren. Schrijver geeft eenige ziektegeschiedenissen, waar de stoornissen onmiddellijk verdwenen na klieving van de gingiva boven het doorbrekende element. Bij de wisseling moet men vooral letten op impactie van tanden, die een dergelijke invloed op het zenuwstelsel

kunnen hebben, dat de kinderen achterlijk worden en naar een daarvoor bestemde school worden gezonden. Verwijdering van de geimpacteerte elementen, die röntgenologisch moeten worden aangetoond, heeft weer volledig herstel tengevolge. Ten slotte deelt schrijver nog mede, dat twee jonge mannen, als onherstelbaar in een krankzinnigen gesticht opgenomen met de diagnose dementia praecox, na verwijdering der geimpacteerte derde molaren, binnen een week als normaal werden losgelaten. Erg waarschijnlijk klinkt het verhaal niet.

JANSMA.